

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-111-04

Druk nr 3198
Warszawa, 30 lipca 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 31 maja 2001 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 31 maja 2001 r. został przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych Protokół przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 31 maja 2001 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 31 maja 2001 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W dniu 12 grudnia 2002 r. Stały Przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej przy Organizacji Narodów Zjednoczonych podpisał w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 31 maja 2001 r. Protokół przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją (rezolucja Nr 55/255 z dnia 31 maja 2001 r. przyjęta na 55-tej sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych). Protokół uzupełnia ratyfikowaną przez Rzeczpospolitą Polską Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 15 listopada 2000 r.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 Protokół wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia czterdziestego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem będzie stanowić wyraz zdecydowanego poparcia celów, które przyświecały jego przyjęciu, a także przyjęciu Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, której jednym z inicjatorów była Rzeczpospolita Polska. Ma to istotne znaczenie w związku z koniecznością wzmożenia przez państwa i organizacje integracji gospodarczej wysiłków zmierzających do skutecznego zapobiegania i zwalczania przestępczości związanej z nielegalnym wytwarzaniem i obrotem bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją do tej broni. Skutki te będzie można osiągnąć przez ustanowienie odpowiednich środków zapobiegawczych, a w szczególności wprowadzenie i stosowanie procedur: znakowania broni palnej, pozbawiania jej cech bojowych, wydawania zezwoleń na eksport, import i tranzyt broni palnej oraz współpracę międzynarodową polegającą między innymi na wymianie informacji i doświadczeń, współdziałaniu o charakterze naukowo-technicznym i szkoleniowym w zakresie objętym Konwencją. Pozwoli to także – w zakresie ścigania nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną – rozszerzyć krąg państw, z którymi Rzeczpospolita Polska zawarła umowy o współpracy

w zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości oraz o ściganiu sprawców tych przestępstw o kraje, z którymi dotąd nie było prawnomiędzynarodowych podstaw do takiej współpracy. Ma to szczególne znaczenie zważywszy na charakteryzującą współczesny świat coraz większą otwartość granic między państwami, swobodniejszy przepływ ludzi i wykorzystywanie tych okoliczności przez przestępców.

W art. 3 zamieszczono wyjaśnienie stosowanych w Protokole pojęć, które w części są pojęciami ustawowymi używanymi przez polskiego ustawodawcę. Odnosi się to przede wszystkim do określenia broni palnej, którą ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525) definiuje używając zasadniczo tych samych kryteriów, wyjąwszy wyłączenie odnoszące się do „antycznej broni palnej lub jej replik”, którą przepisy polskiej ustawy zaliczają do broni palnej, przy czym na posiadanie tej kategorii broni jako wytworzonej przed rokiem 1850, nie wymaga się pozwolenia. Protokół jako kryterium graniczne ustanowił wyprodukowanie broni nie później niż w roku 1899, jednakże jest to jedynie wymaganie minimalne, przy czym generalnie odsyła on do przepisów prawa krajowego.

W przypadku pojęcia „części i komponenty”, pod którym Protokół rozumie „wszelkie elementy lub części zamienne, przeznaczone do broni palnej i niezbędne do jej funkcjonowania, w tym lufę, szkielet, komorę zamkową, zamek lub bęben nabojewy oraz dowolne urządzenie przeznaczone lub zaadaptowane w celu zmniejszenia huku oddawanego strzału” wskazać należy, że występują różnice w stosunku do terminu „istotne części broni” użytego przez polskiego ustawodawcę, który przyjął w ustawie o broni i amunicji formułę enumeratywnego wyliczenia tych części, do których zaliczył: szkielet broni, baskilę, lufę, zamek, komorę zamkową oraz bęben nabojewy. Z kolei w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja (Dz. U. Nr 145, poz. 1625, z późn. zm.) w załączniku nr 1 w pozycji 6 jest mowa o szkielecie broni, baskili, lufie, zamku i komorze zamkowej jako istotnych częściach broni. A zatem nie zostały wymienione urządzenia zmniejszające huk

oddawanego strzału. Te jednakże są objęte ograniczeniami wynikającymi, z jednej strony, z wydanego na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy o broni i amunicji rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie rodzajów szczególnie niebezpiecznych broni i amunicji oraz rodzajów broni odpowiadającej celom, w których może być wydane pozwolenie na broń (Dz. U. Nr 19, poz. 240, z późn. zm.), którego § 1 pkt 3 zalicza do broni szczególnie niebezpiecznych (zatem takich, na których posiadanie nie może być wydane pozwolenie – art. 10 ust. 2 ustawy) między innymi broń palną wyposażoną w tłumik huków lub przystosowaną do strzelania z użyciem tłumika huków. Natomiast z drugiej strony, są one objęte ograniczeniami wynikającymi z wymogu posiadania koncesji na wytwarzanie tłumików, zaliczonych w załączniku nr 2 w Wykazie wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym – WT, do wyżej wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rodzajów broni i amunicji oraz wykazu wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, na których wytwarzanie lub obrót jest wymagana koncesja do wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (WT XIV).

W odniesieniu do pojęcia „amunicji” Protokół, wymieniając obok kompletnych nabojów również części składowe amunicji, uzależnia rozciągnięcie tego określenia na części składowe amunicji od regulacji w prawie wewnętrznym Państwa-Strony. Spośród wymienionych przykładowo w Protokole części składowych amunicji polska ustawa o broni i amunicji nie traktuje jako istotnych części amunicji łusek, których posiadanie, w konsekwencji, nie wymaga pozwolenia.

W prawie polskim pojęcie nielegalnego wytwarzania zostało określone przede wszystkim w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o wytwarzaniu i obrocie”, która przewiduje, że zgodne z prawem wytwarzanie broni i amunicji odbywa się na podstawie koncesji. Stwierdzenie okoliczności wymienionych w art. 3 lit. d Protokołu jest równoznaczne z naruszeniem

warunków koncesji, które prowadzi do cofnięcia koncesji oraz pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej.

Podobnie przedstawia się sytuacja w przypadku nielegalnego obrotu, jednakże ustawa o wytwarzaniu i obrocie reguluje działalność gospodarczą w zakresie obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast kwestii obrotu z zagranicą objętych zakresem Protokołu dotyczy ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 119, poz. 1250, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o obrocie z zagranicą”, która między innymi ustanawia system wydawania zezwoleń na eksport oraz import broni. Z kolei obowiązek znakowania broni palnej wynika wprost z przepisów ustawy o wytwarzaniu i obrocie zarówno w odniesieniu do wytwarzania jak i obrotu bronią.

Generalnie stwierdzić należy, że mimo istniejących odmienności w brzmieniu przepisów polskiego prawa krajowego oraz Protokołu nie ma sprzeczności między nimi w odniesieniu do stosowanej terminologii.

Art. 5 Protokołu zobowiązuje Państwa-Strony do przyjęcia środków, w tym ustawodawczych, by uznać za przestępstwo umyślne popełnienie czynów polegających na:

- 1) nielegalnym wytwarzaniu broni palnej, jej części lub komponentów oraz amunicji,
- 2) nielegalnym obrocie nimi,
- 3) fałszowaniu lub nielegalnym zacieraniu, usuwaniu lub zmianie oznakowania broni palnej,

a także usiłowania, współsprawstwa, organizowania, kierowania, pomocnictwa, podżegania, ułatwiania lub doradzania w popełnieniu wyżej wymienionych czynów.

Wskazać należy, że we wskazanym zakresie prawodawstwo Rzeczypospolitej Polskiej uznaje za przestępstwa wyrób broni palnej lub amunicji oraz handel nimi, bez wymaganego zezwolenia (art. 263 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca

1997 r. – Kodeks karny, Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.), a także wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu bronią oraz amunicją bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji (art. 36 ust. 1 ustawy o wytwarzaniu i obrocie). Karalne jest również, w odniesieniu do tych przestępstw, usiłowanie, współsprawstwo, sprawstwo kierownicze i polecające, podżeganie i pomocnictwo (w tym udzielanie rad oraz ułatwianie dokonania czynu).

Kwestię odpowiedzialności karnej osób za fałszowanie, zacieranie, usuwanie oraz zmianę oznakowania broni należy rozpatrywać na gruncie konstrukcji art. 306 Kodeksu karnego przewidującego odpowiedzialność za usuwanie, podrabianie lub przerabianie znaków identyfikacyjnych urządzenia, w tym przypadku broni palnej.

Poświęcone sprawom zajmowania i konfiskaty nielegalnie wytworzonej lub będącej przedmiotem nielegalnego obrotu broni i amunicji postanowienia art. 6 znajdują odzwierciedlenie w prawie polskim w przepisach o orzekaniu przepadku przedmiotów pochodzących z przestępstwa (art. 44 Kodeksu karnego oraz art. 36 § 3 ustawy o wytwarzaniu i obrocie).

Postanowienia art. 7 Protokołu dotyczą dwóch pokrewnych spraw. Pierwsza z nich odnosi się do przyjęcia przez Państwa-Strony systemu przechowywania informacji na temat broni palnej (a jeżeli to możliwe, również jej części oraz amunicji) niezbędnych do ustalenia pochodzenia broni i jej identyfikacji. Informacje te powinny być przechowywane przez okres 10 lat. Zgodnie z obecnym brzmieniem § 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 10 września 2002 r. w sprawie ewidencjonowania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów i technologii o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 163, poz. 1346, z późn. zm.) okres przechowywania dokumentacji związanej z ewidencją wynosi co najmniej 10 lat, o ile odrębne przepisy nie przewidują dłuższego okresu przechowywania. Toteż występuje tu pełna zgodność z postanowieniami Protokołu.

Postanowienie art. 7 Protokołu precyzuje, że informacje obejmują stosowne oznakowanie, o którym mowa w art. 8 Protokołu. Kwestie znakowania broni

regulują w prawie polskim przepisy ustawy o wytwarzaniu i obrocie (art. 18 ust. 3 i art. 27 ust. 3 i 4) w sposób zgodny z postanowieniami Protokołu.

Drugą kwestią jest zobowiązanie państw do zapobiegania i wykrywania działalności polegającej na nielegalnym wytwarzaniu i obrocie bronią, jej częściami, komponentami i amunicją. Zasadnicza część Protokołu odnosi się do określenia środków służących tym celom.

Jak wyżej wskazano, znakowanie broni, którego dotyczy art. 8 Protokołu jest uregulowane w Rzeczypospolitej Polskiej w sposób spełniający wymogi przewidziane w Protokole.

Postanowienia art. 9 Protokołu odnoszą się do obowiązków Państw-Stron do wprowadzenia zasad dotyczących broni palnej pozbawionej cech bojowych oraz zakazania nielegalnej reaktywacji takiej broni. Wskazać należy, że ustawa o broni i amunicji traktuje broń palną pozbawioną cech użytkowych nadal jako broń, choć wprowadza odmienne wymogi dotyczące jej posiadania. Procedura przewidziana w art. 6a tej ustawy w pełni realizuje zasady ustalone w art. 9 Protokołu. Przywracanie broni palnej cech użytkowych należy kwalifikować jako dokonywanie przeróbek, te zaś, stosownie do przepisu art. 6 ust. 2 ustawy o broni i amunicji, uważa się za wyrób broni. Zatem wymóg wprowadzenia karalności reaktywacji takiej broni jest w ten sposób również spełniony.

Protokół wskazuje wymagania co do systemu wydawania zezwoleń lub zgód na eksport, import i tranzyt broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, a ponadto porusza także sprawę ustanowienia systemów zezwoleń na działalność pośredników w wytwarzaniu i obrocie tymi przedmiotami (odpowiednio art. 10 i 15 Protokołu).

W tym zakresie wskazać należy na rygorystyczne polskie przepisy ustawy o obrocie z zagranicą, które odpowiadają wymogom określonym w Protokole i nie wymagają wprowadzania zmian w prawie polskim. Regulacje dotyczące indywidualnego wwozu, wywozu i przewozu broni przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawiera również ustawa o broni i amunicji. Zapewniają one odpowiedni stopień bezpieczeństwa. Przewidują także

dopuszczalne ułatwienia w odniesieniu do przewozów broni dla celów sportowych i łowieckich.

Protokół nakłada w art. 11 obowiązek stosowania przez Państwa-Strony odpowiednich środków służących zapewnieniu bezpieczeństwa broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji podczas jej wytwarzania, importu, eksportu i tranzytu, a także zwiększeniu skuteczności kontroli importu, eksportu i tranzytu, kontroli granicznej oraz współpracy policyjnej i celnej.

Całość polskich regulacji prawnych w przedmiotowej dziedzinie, jak również praktyka z nich wynikająca, niewątpliwie spełniają wymogi Protokołu. Stosowane środki wymienione we wszystkich wspomnianych przepisach prawa polskiego są odpowiednie i zapewniające wysoki poziom bezpieczeństwa. Także dwu- i wielostronne umowy międzynarodowe odnoszące się do współpracy właściwych służb dopuszczają i przewidują współpracę w tym zakresie.

Szczególne znaczenie w tym zakresie nabiera przewidziana w art. 12 Protokołu wymiana szerokiego zakresu informacji, obejmująca między innymi dane o podmiotach wytwarzających i dokonujących obrotu bronią palną i amunicją, informacje o zorganizowanych grupach przestępczych zaangażowanych w ten proceder, stosowanych przez nie metodach, środkach i drogach, jak również doświadczeniach w tym zakresie. Przewidziano także współpracę naukową i techniczną w tym obszarze. W odniesieniu do procedur przekazywania informacji Protokół odsyła do systemów prawnych i administracyjnych Państw-Stron. Wymiana informacji w połączeniu ze współpracą, o której mowa w art. 13, oraz w zakresie szkolenia i pomocy technicznej pozwoli odpowiednim służbom, w szczególności odpowiedzialnym za bezpieczeństwo i porządek publiczny, skuteczniej zwalczać nielegalne wytwarzanie i obrót bronią i amunicją.

Postanowienie art. 13 ust. 2 wymaga, by każde Państwo będące Stroną Protokołu, wyznaczyło krajowy organ lub punkt kontaktowy będący w sprawach objętych Protokołem pośrednikiem między danym państwem a innymi Państwami-Stronami. Zważywszy na zakres przedmiotowy protokołu i kompe

tencji polskich organów administracji, jak również przewidywane środki realizacji Protokołu, wydaje się, że najbardziej odpowiednim organem ze strony Rzeczypospolitej Polskiej jest Komendant Główny Policji. Choć materia ta dotyczy także kompetencji innych organów i służb (w szczególności: ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej, służby celnej), to jednak Policja jest służbą, która zajmuje się zwalczaniem przestępczości, w tym zorganizowanej, a przy tym pełni istotną rolę w systemie reglamentowania posiadania broni palnej. Nie bez znaczenia jest również fakt, że zgodnie z przepisami prawa oraz wcześniejszymi ustaleniami Komendant Główny Policji jest ze strony polskiej organem właściwym do podejmowania szeregu czynności przewidzianych w dyrektywie nr 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni, jak również Europejskiej konwencji w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni palnej przez osoby fizyczne, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 czerwca 1978 r. (Konwencja Rady Europy nr ETS 101), w tym zakresie.

Przewidziany w art. 16 tryb rozstrzygnięcia między dwoma lub więcej Państwami-Stronami sporów dotyczących interpretacji lub stosowania Protokołu, dopuszczający rozstrzygnięcie sporu przez arbitraż albo sąd międzynarodowy, nie budzi zastrzeżeń i jest zgodny z dotychczasową polską praktyką.

Jeśli chodzi o organy państwowe, Protokół dotyczy przede wszystkim organów administracji odpowiedzialnych za współpracę mającą na celu zapobieganie i zwalczanie przestępstw polegających na nielegalnym wytwarzaniu i obrocie bronią palną lub amunicją, zwłaszcza organów Policji i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a także organów odpowiedzialnych za sprawowanie kontroli obrotu z zagranicą bronią i amunicją, to jest ministra właściwego do spraw gospodarki.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją nie spowoduje konieczności zmiany przepisów prawa wewnętrznego. Nie przewiduje się powstania dodatkowych kosztów dla Skarbu Państwa, poza kosztami udzielania i wymiany informacji w zakresie przewidzianym

postanowieniami Protokołu. Te, jak należy sądzić, nieznaczące (choć niemożliwe do oszacowania) koszty zostaną pokryte z budżetu państwa z części dotyczącej ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Jednocześnie wskazać należy, że nawet w przypadku braku systemu przewidzianego w Protokole pewna część informacji i tak byłaby przekazywana w ramach współpracy dwustronnej właściwych służb z ich partnerami zagranicznymi w związku z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego, zatem trudno traktować w tym zakresie ewentualne skutki finansowe jako bezpośredni skutek związania Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem. Spodziewać się należy, że ustanowienie kolejnych mechanizmów międzynarodowej współpracy w zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości przyczyni się do poprawy skuteczności w tej kwestii, a co za tym idzie – wpłynie na wzrost poczucia bezpieczeństwa. Oprócz wyżej wymienionych skutków społecznych, wskazać należy również na pozytywne dla państwa polskiego skutki polityczne na arenie międzynarodowej, jakie wyrze ratyfikacja w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Protokołu. Wskaże ona jednoznacznie na poparcie naszego kraju dla wysiłków społeczności międzynarodowej zmierzających do skuteczniejszej walki ze zjawiskiem nielegalnej produkcji i międzynarodowego handlu bronią oraz przyjmowania w tym celu regulacji prawnych ustanawiających mechanizmy skuteczniejszego zapobiegania oraz zwalczania tego zjawiska, jak również innych powiązanych zjawisk, jak na przykład międzynarodowy terroryzm. Rzeczpospolita Polska przyjęła już wcześniej wzorcowy restrykcyjny system zwalczania nielegalnego wytwarzania i handlu bronią palną, jej częściami, komponentami oraz amunicją. Wejście w życie Protokołu upowszechni przewidziane rozwiązania, co przyczyni się do budowy bezpieczeństwa w skali globalnej i regionalnej oraz korzystnie wpłynie na wyrównywanie szans dla wytwórców i handlujących legalnie wytworzoną bronią palną.

Postanowienia Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 31 maja 2001 r., nie dotyczą: pokoju, sojuszy,

układów politycznych lub wojskowych, ani też członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej. Na podstawie postanowień Protokołu nie nastąpi również przekazanie organizacji międzynarodowej lub organowi międzynarodowemu żadnych kompetencji organów władzy państwowej (art. 90 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem nie spowoduje dla podmiotów sektora finansów publicznych skutków finansowych w postaci zmniejszenia ich dochodów lub zwiększenia ich wydatków, ani dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, innych niż przewidziane w danej części budżetowej. Postanowienia Protokołu dotyczą jednak wskazanych wyżej istotnych z punktu widzenia ochrony wolności i praw obywatelskich kwestii uregulowanych ustawowo, takich jak: gromadzenie i udostępnianie informacji o podmiotach zajmujących się wytwarzaniem i obrotem broni i amunicji, ograniczenia swobody wykonywania działalności gospodarczej. Ponadto postanowienia Protokołu nie mają charakteru norm samowykonalnych. Tym samym zachodzą przesłanki związania Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowym Protokołem w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, to jest w trybie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku z powyższym, wnioskuje się o związanie Rzeczypospolitej Polskiej Protokołem w trybie art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, to jest w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 613 /04/DPE/ebr

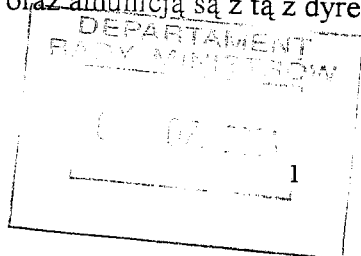
Warszawa, 29.06.2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów: uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 31 maja 2001 r. i ustawy o ratyfikacji Protokołu, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionymi projektami (nr RM-10-111-04 i RM-111-150-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Protokół do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej został przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 8 czerwca 2001. Protokół ma na celu promowanie, ułatwianie i wzmacnianie współpracy między państwami – stronami, aby zapobiec, zwalczać i eliminować nielegalne wytwarzanie i obrót bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją.
- II. Kwestie nabywania i posiadania broni są w prawie Unii Europejskiej uregulowane przez dyrektywę Rady nr 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE Nr L 265 z 13. 09.1991). Postanowienia Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją są z tą z dyrektywą zgodne.

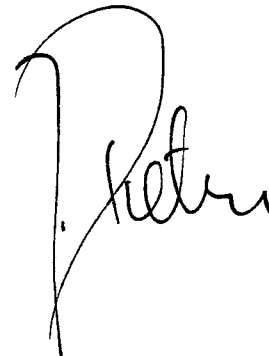

SERWIS RZĄDNY MINISTRÓW
2004-06-04
.....dn.

- III. Należy ponadto zauważyć, że w dniu 31 stycznia 2000 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko nr 2000/130/JHA w sprawie projektu Protokołu (Dz. Urz. WE Nr L 037 z 12.02.2000), w którym zalecono prowadzenie negocjacji tak, aby zapewnić zgodność przepisów z dorobkiem prawnym UE. W dniu 16 października 2001 r. Rada wydała natomiast decyzje nr 2001/748/WE w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej omawianego protokołu (Dz. Urz. WE Nr L 280 z 24.10.2001).

W konkluzji pragnę stwierdzić, że projekty uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 31 maja 2001 r. i ustawy o ratyfikacji Protokołu są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Marek Sadowski
Minister Sprawiedliwości

**PROTOKÓŁ PRZECIWKO NIELEGALNEMU
WYTWARZANIU I OBROTOWI BRONIĄ
PALNĄ, JEJ CZĘŚCIAMI I KOMPONENTAMI
ORAZ AMUNICJĄ, UZUPEŁNIAJĄCY
KONWENCJĘ NARODÓW ZJEDNOCZONYCH
PRZECIWKO MIĘDZYNARODOWEJ
PRZESTĘPCZOŚCI ZORGANIZOWANEJ**

**NARODY ZJEDNOCZONE
2001**

**Protokół przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną,
jej częściami i komponentami oraz amunicją,
uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej
przestępczości zorganizowanej**

Preambuła

Państwa-Strony niniejszego protokołu,

- świadome pilnej potrzeby zapobiegania, zwalczania i eliminowania nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, wynikającej ze szkodliwych skutków takiej działalności dla bezpieczeństwa każdego państwa, regionu i świata jako całości, zagrożenia dobrobytu narodów, ich rozwoju społeczno-gospodarczego i ich prawa do życia w pokoju,

- przekonane tym samym o konieczności podjęcia w tym celu przez wszystkie państwa wszelkich stosownych środków, w tym międzynarodowej współpracy oraz innych środków, na poziomie regionalnym i globalnym,

- powołując się na rezolucję Zgromadzenia Ogólnego 53/111 z dnia 9 grudnia 1998 r., w której Zgromadzenie podjęło decyzję o ustanowieniu otwartego międzyrządowego komitetu ad hoc w celu opracowania całościowej konwencji międzynarodowej o zwalczaniu międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, oraz w celu omówienia i opracowania, między innymi, dokumentu międzynarodowego dotyczącego zwalczania nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją,

- mając na uwadze zasadę równości praw i samostanowienia narodów określoną w Karcie Narodów Zjednoczonych oraz w Deklaracji Zasad Prawa Międzynarodowego dotyczących przyjaznych stosunków i współpracy między państwami zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych,¹

- przekonane, że uzupełnienie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej dokumentem międzynarodowym o zwalczaniu nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją przyczyni się do zapobiegania i zwalczania tej przestępczości,

uzgodniły, co następuje:

¹ Uchwała 2625 (XXV), załącznik.

I. Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Stosunek do Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej

1. Protokół niniejszy uzupełnia Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej. Podlega on wykładni łącznie z tą konwencją.

2. Postanowienia konwencji mają zastosowanie odpowiednio do niniejszego protokołu, chyba że jego treść stanowi inaczej.

3. Przestępstwa w rozumieniu artykułu 5 niniejszego protokołu uważa się za przestępstwa w rozumieniu konwencji.

Artykuł 2

Cel protokołu

Celem niniejszego protokołu jest promowanie, ułatwianie i wzmacnianie współpracy pomiędzy Państwami-Stronami, aby zapobiegać, zwalczać i eliminować nielegalne wytwarzanie i obrót bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją.

Artykuł 3

Objaśnienie terminów

Dla celów niniejszego protokołu:

a) „broń palna” oznacza każdą przenośną, wyposażoną w lufę broń, która miota, jest przeznaczona do miotania lub daje się łatwo przerobić tak, by miotać pocisk lub ładunek rażący w wyniku działania materiału wybuchowego, wyjąwszy antyczną broń palną lub jej replikę. Antyczną broń palną i jej repliki określa się zgodnie z przepisami prawa krajowego. W żadnym jednak przypadku bronią antyczną nie jest broń wyprodukowana po roku 1899;

b) „części i komponenty” oznaczają wszelkie elementy lub części zamienne, przeznaczone do broni palnej i niezbędne dla jej funkcjonowania, w tym lufę, szkielet, komorę zamkową, zamek lub bęben nabojowy oraz dowolne urządzenie przeznaczone lub zaadaptowane w celu zmniejszenia huku oddawanego strzału;

c) „amunicja” oznacza kompletne naboje lub ich części składowe, takie jak łuski, sponki, materiał miotający, pocisk lub ładunki rażące, które są używane do broni palnej, pod warunkiem, że posiadanie samych takich części składowych wymaga zezwolenia w danym Państwie-Stronie;

d) „nielegalne wytwarzanie” oznacza wytwarzanie lub montowanie broni palnej, jej części składowych i komponentów oraz amunicji:

i) z części i komponentów, którymi obraca się nielegalnie,

ii) bez zezwolenia lub autoryzacji ze strony właściwego organu Państwa-Strony, w którym ma miejsce produkcja bądź montaż, lub

iii) bez oznakowania broni palnej podczas jej produkcji, zgodnie z treścią artykułu 8 niniejszego protokołu;

wydawanie zezwoleń lub zgód na produkcję odbywa się zgodnie z prawem krajowym;

e) „nielegalny obrót” oznacza import, eksport, nabycie, sprzedaż, dostawę, przemieszczenie lub przekazanie broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, z lub przez terytorium jednego Państwa-Strony na terytorium innego Państwa-Strony, gdy ani jedno z tych Państw-Stron nie wydało na to zezwolenia zgodnie z warunkami niniejszego protokołu lub jeśli broń palna nie jest oznakowana zgodnie z treścią artykułu 8 niniejszego protokołu;

f) „śledzenie” oznacza systematyczne śledzenie drogi broni palnej, a także, w miarę możliwości, jej części i komponentów oraz amunicji, przebiegającej od producenta do nabywcy, w celu udzielania właściwym organom Państwa-Strony pomocy w wykrywaniu, badaniu i analizowaniu procesów nielegalnego wytwarzania i nielegalnego obrotu bronią.

Artykuł 4

Zakres stosowania

1. Protokół niniejszy ma zastosowanie, chyba że jego treść stanowi inaczej, do zapobiegania nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, jak również do ścigania i oskarżania w sprawach o przestępstwa w rozumieniu artykułu 5 niniejszego protokołu, jeśli przestępstwa te mają charakter międzynarodowy i dotyczą działalności zorganizowanej grupy przestępczej.

2. Protokół niniejszy nie ma zastosowania do transakcji pomiędzy państwami lub do transferów międzypaństwowych, jeśli jego zastosowanie naruszałoby prawo Państwa-Strony do działania w interesie bezpieczeństwa narodowego, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 5

Penalizacja

1. Każde Państwo-Strona przyjmie środki ustawodawcze lub inne, jakie okażą się konieczne dla uznania wymienionych poniżej czynów za przestępstwa, jeżeli zostały popełnione umyślnie:

- a) nielegalne wytwarzanie broni palnej, jej części lub komponentów oraz amunicji;
- b) nielegalny obrót bronią palną, jej częściami lub komponentami oraz amunicją;
- c) fałszowanie lub nielegalne zacieranie, usuwanie lub zmienianie oznakowania (znaków) na broni palnej, wymaganego przez artykuł 8 niniejszego protokołu.

2. Każde Państwo-Strona przyjmie również środki ustawodawcze lub inne, jakie okażą się konieczne dla uznania wymienionych poniżej czynów za przestępstwa:

- a) uwzględniając podstawowe zasady systemu prawa danego państwa, usiłowanie popełnienia lub uczestniczenie jako współsprawca w przestępstwie wymienionym w ustępie 1 niniejszego artykułu, oraz
- b) organizowanie, kierowanie, pomaganie, podżeganie, ułatwianie lub doradzanie przy popełnieniu przestępstwa wymienionego w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 6

Konfiskata, zajęcie i rozporządzenie

1. Nie naruszając postanowień artykułu 12 konwencji, Państwa-Strony w najszerszym możliwym zakresie przyjmą w prawie wewnętrznym środki, jakie okażą się konieczne dla konfiskaty broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, która została nielegalnie wytworzona lub była przedmiotem nielegalnego obrotu.

2. Państwa-Strony w najszerszym możliwym zakresie przyjmą w prawie wewnętrznym środki, jakie okażą się konieczne dla zapobiegania dostawaniu się nielegalnie wytworzonej lub będącej przedmiotem nielegalnego obrotu broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji w ręce osób nieuprawnionych, poprzez zajmowanie i niszczenie takiej broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, chyba że została wydana oficjalna zgoda na innego rodzaju rozporządzenie, czego warunkiem jest oznakowanie takiej broni oraz odnotowanie metod rozporządzania taką bronią lub amunicją.

II. Środki zapobiegawcze

Artykuł 7

Przechowywanie informacji

Każde Państwo-Strona zapewni przechowywanie przez co najmniej dziesięć lat informacji na temat broni palnej i, jeśli jest to stosowne i możliwe, jej części i komponentów oraz amunicji, niezbędnych do śledzenia i identyfikowania tej broni, a także, jeśli to możliwe, informacji dotyczących jej części i komponentów oraz amunicji, jeśli została ona nielegalnie wytworzona lub była przedmiotem nielegalnego obrotu, a także zapobiega i wykrywa taką działalność. Informacje te obejmują:

- a) stosowne znakowanie wymagane w artykule 8 niniejszego protokołu,
- b) w przypadkach związanych z międzynarodowymi transakcjami bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, wydawanie i określanie terminów upływu ważności stosownych zezwoleń lub zgód, informacje o kraju eksportu, importu, krajach tranzytu, jeśli takie są, oraz końcowym odbiorcy, jak również opis i ilość artykułów.

Artykuł 8

Znakowanie broni palnej

1. W celu identyfikowania i śledzenia każdej sztuki broni palnej, Państwa-Strony:

- a) podczas wytwarzania każdej sztuki broni palnej wymagać będą niepowtarzalnego oznakowania obejmującego nazwę producenta, kraj lub miejsce produkcji i numer seryjny, lub zapewnią stosowanie dowolnego, alternatywnego i łatwego w użyciu systemu znaków z prostymi symbolami geometrycznymi, w połączeniu z kodem numerycznym lub alfanumerycznym, pozwalającym na dokonywanie we wszystkich państwach niezwłocznej identyfikacji kraju, w którym broń wyprodukowano;
- b) wymagać będą stosownego prostego oznakowania każdej importowanej sztuki broni palnej, pozwalającego na identyfikację kraju importu oraz, w miarę możliwości, roku importu, a także umożliwiającego właściwym organom tego kraju śledzenie broni palnej, oraz niepowtarzalnego oznakowania, jeśli broń palna nie jest w ten sposób oznakowana. Wymagania określone w niniejszym punkcie nie muszą być stosowane w przypadku tymczasowego importu broni palnej, przeprowadzanego w możliwych do zweryfikowania i zgodnych z prawem celach;

c) zapewnią, podczas przekazywania broni palnej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego, umieszczanie stosownych niepowtarzalnych oznakowań, pozwalających na identyfikację kraju przekazującego przez wszystkie Państwa-Strony.

2. Państwa-Strony będą zachęcały producentów broni palnej do rozwijania środków przeciwdziałania usuwaniu lub zmienianiu oznakowań.

Artykuł 9

Pozbawianie broni palnej cech bojowych

Państwo-Strona, które zgodnie ze swym prawem krajowym nie uznaje pozbawionej cech bojowych broni palnej za broń palną, stosować będzie niezbędne środki, w tym – jeśli jest to potrzebne – określi pewne typy przestępstw, celem zapobiegania nielegalnej reaktywacji broni palnej pozbawionej cech bojowych, zgodnie z następującymi zasadami pozbawiania cech bojowych:

a) wszystkie ważne części broni palnej pozbawianej cech bojowych powinny być trwale nieużyteczne, oraz nie powinno być możliwe ich usunięcie, wymiana lub modyfikacja, tak by reaktywacja broni palnej pozbawionej cech bojowych nie była możliwa;

b) jeśli będzie potrzebne, to należy przyjąć rozwiązania umożliwiające właściwym organom weryfikację sposobu pozbawiania broni cech bojowych, celem zapewnienia, że modyfikacje wprowadzone do broni palnej trwale uniemożliwiły jej działanie;

c) weryfikacja przez właściwy organ winna obejmować wydanie świadectwa lub dokumentu, poświadczającego pozbawienie broni palnej cech bojowych, albo oznaczenie broni palnej dobrze widocznym znakiem świadczącym o pozbawieniu jej cech bojowych.

Artykuł 10

Ogólne wymagania dotyczące systemu wydawania zezwoleń lub zgód na eksport, import i tranzyt

1. Każde Państwo-Strona ustanowi lub utrzyma skuteczny system wydawania zezwoleń lub zgód na eksport lub import, jak i na środki międzynarodowego tranzytu, dotyczący przekazywania broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji.

2. Przed wydaniem zezwolenia lub zgody na eksport broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, każde Państwo-Strona upewni się:

a) czy państwa importujące wydały zezwolenia lub zgodę na import, oraz

b) czy, nie naruszając dwu- lub wielostronnych umów, bądź porozumień faworyzujących państwa bez dostępu do morza, państwa tranzytowe co najmniej przed wysyłką powiadomiły pisemnie, iż nie mają zastrzeżeń dotyczących tranzytu.

3. Zezwolenie lub zgoda na eksport lub import, wraz z załączoną dokumentacją, zawierać będzie co najmniej następujące informacje: miejsce i datę wydania, datę upływu terminu ważności, kraj eksportu, kraj importu, ostatecznego odbiorcę, opis i ilość broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, oraz, w przypadku tranzytu, kraje tranzytowe. Informacje zawarte w zezwoleniu importowym przekazuje się państwom tranzytu przed dokonaniem tranzytu.

4. Importujące Państwo-Strona poinformuje – na żądanie eksportującego Państwa-Strony – o otrzymaniu wysłanej przesyłki broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji.

5. Każde Państwo-Strona, w ramach dostępnych środków, podejmie środki niezbędne do zapewnienia, by procedury wydawania zezwoleń lub zgód były bezpieczne, oraz by było możliwe zweryfikowanie lub stwierdzenie autentyczności dokumentów odnoszących się do zezwoleń lub zgód.

6. Państwa-Strony mogą przyjmować uproszczone procedury tymczasowego importu, eksportu i tranzytu broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji w możliwych do zweryfikowania i zgodnych z prawem celach, takich jak polowanie, strzelectwo sportowe, ocena, wystawy lub naprawy.

Artykuł 11

Środki zapobiegawcze i bezpieczeństwa

Mając na celu wykrycie, zapobieganie i eliminowanie kradzieży, utraty lub zmiany przeznaczenia, jak również nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, każde Państwo-Strona stosuje odpowiednie środki:

a) celem zapewnienia bezpieczeństwa broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji podczas jej wytwarzania, importu, eksportu i tranzytu przez jego terytorium, oraz

b) celem zwiększenia skuteczności kontroli importu, eksportu i tranzytu, w tym, jeśli jest to potrzebne, kontroli granicznej oraz transgranicznej współpracy policji i służb celnych.

Artykuł 12

Informacje

1. Nie naruszając postanowień artykułów 27 i 28 konwencji, Państwa-Strony wymieniać będą między sobą, zgodnie z ich systemami prawnymi i administracyjnymi, odpowiednie informacje dotyczące poszczególnych przypadków, w kwestiach takich jak: upoważnieni producenci, handlowcy, importerzy, eksporterzy oraz, w miarę możliwości, przewoźnicy broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji.

2. Nie naruszając postanowień artykułów 27 i 28 konwencji, Państwa-Strony wymieniać będą między sobą, zgodnie z ich systemami prawnymi i administracyjnymi, odpowiednie informacje na temat kwestii:

a) zorganizowanych grup przestępczych, o których wiadomo, lub co do których istnieje podejrzenie, że uczestniczą w nielegalnym wytwarzaniu lub obrocie bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją,

b) środków stosowanych w celu zatajenia nielegalnego obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, jak również metod ich wykrywania,

c) metod i środków, punktów wysyłki i przeznaczenia, oraz dróg wykorzystywanych najczęściej przez zorganizowane grupy przestępcze uczestniczące w nielegalnym wytwarzaniu lub obrocie bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, oraz

d) doświadczeń legislacyjnych i praktyk, oraz środków zapobiegania, zwalczania i eliminacji nielegalnej produkcji lub obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją.

3. Państwa-Strony będą dostarczać sobie i dzielić się ze sobą, jeśli jest to wskazane, stosownymi informacjami naukowymi i technologicznymi, użytecznymi dla organów ochrony prawnej, celem wzajemnego zwiększania swych możliwości w zakresie zapobiegania, wykrywania i badania nielegalnego wytwarzania lub obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, oraz karania osób uczestniczących w tej nielegalnej działalności.

4. Państwa-Strony będą współpracować ze sobą w zakresie śledzenia drogi broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, która mogła zostać nielegalnie wytworzona lub być przedmiotem nielegalnego obrotu. Współpraca ta winna polegać na szybkim reagowaniu na wnioski dotyczące udzielenia pomocy w śledzeniu tej broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, w ramach dostępnych środków.

5. Jeśli zwróci się o to Państwo-Strona, które informacje dostarcza, uwzględniając podstawowe zasady własnego systemu prawa oraz wszelkie umowy międzynarodowe, każde

Państwo-Strona zagwarantuje poufność i zastosuje się do wszystkich ograniczeń przy wykorzystywaniu informacji otrzymanych – zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu – od innego Państwa-Strony, w tym zastrzeżonych informacji dotyczących transakcji handlowych. W przypadku niemożności zachowania takiej tajemnicy, Państwo-Strona, które dostarczyło informacji, zostaje przed jej ujawnieniem o tym poinformowane.

Artykuł 13

Współpraca

1. Państwa-Strony będą współpracowały na poziomie dwustronnym, regionalnym i międzynarodowym w celu zapobiegania, zwalczania i eliminowania nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją.

2. Nie naruszając postanowień artykułu 18 ustęp 13 konwencji, każde Państwo-Strona wyznaczy krajowy organ lub jeden punkt kontaktowy, który będzie działał jako łącznik między tym Państwem a innymi Państwami-Stronami w kwestiach związanych z niniejszym protokołem.

3. Państwa-Strony będą dążyły do uzyskania wsparcia i współpracy z producentami, handlowcami, importerami, eksporterami, pośrednikami i działającymi na zasadach handlowych przewoźnikami broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji, w celu zapobiegania i wykrywania przypadków nielegalnej działalności, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Szkolenie i pomoc techniczna

Państwa-Strony będą współpracowały ze sobą, oraz, jeśli jest to wskazane, z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, tak by Państwa-Strony mogły, na żądanie, uzyskiwać pomoc w szkoleniu i pomoc techniczną, niezbędne do zwiększenia ich możliwości w zakresie zapobiegania, zwalczania i eliminowania nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, w tym pomoc techniczną, finansową i materialną w kwestiach, o których mowa w artykułach 29 i 30 konwencji.

Artykuł 15

Pośrednicy i pośrednictwo

1. W celu zapobiegania i zwalczania nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, Państwa-Strony, które nie posiadają systemu regulowania działalności podmiotów zajmujących się pośrednictwem, rozważą jego ustanowienie. System ten mógłby obejmować jeden lub większą liczbę środków takich jak:

- a) wymaganie rejestracji pośredników działających na terytorium państwa,
- b) wymaganie udzielania zgód lub zezwoleń na pośrednictwo, lub
- c) wymaganie ujawniania w treści zgód lub zezwoleń na import i eksport, lub w treści towarzyszących im dokumentów, nazw i miejsc działalności pośredników uczestniczących w transakcji.

2. Zachęca się Państwa-Strony, które ustanowiły system zezwoleń na pośrednictwo, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, do włączania informacji o pośrednikach i pośrednictwie do wymiany informacji na podstawie postanowień artykułu 12 niniejszego protokołu, oraz do przechowywania zapisów dotyczących pośredników i pośrednictwa zgodnie z treścią artykułu 7 niniejszego protokołu.

III. Postanowienia końcowe

Artykuł 16

Rozstrzygnięcie sporów

1. Państwa-Strony będą starały się rozstrzygać spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszego protokołu w drodze negocjacji.

2. Każdy spór pomiędzy dwoma lub większą liczbą Państw-Stron, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszego protokołu, który nie może zostać rozstrzygnięty w rozsądnym czasie w drodze negocjacji, na wniosek jednego z tych Państw-Stron zostanie przedłożony do arbitrażu. Jeśli w terminie sześciu miesięcy od daty wniosku o arbitraż, te Państwa-Strony nie są w stanie porozumieć się co do organizacji arbitrażu, którekolwiek z tych Państw-Stron może przekazać spór do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, w drodze wniosku zgodnego ze Statutem Trybunału.

3. Każde Państwo-Strona w chwili podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do niniejszego protokołu, może oświadczyć, że nie uznaje się za związane ustępem 2 niniejszego artykułu. Pozostałe Państwa-Strony nie będą wówczas związane

ustępem 2 niniejszego artykułu w odniesieniu do każdego Państwa-Strony, które zgłosiło takie zastrzeżenie.

4. Każde Państwo-Strona, które złożyło zastrzeżenie zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu, może w każdym czasie wycofać takie zastrzeżenie w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 17

Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie i przystąpienie

1. Protokół niniejszy będzie otwarty do podpisu dla wszystkich państw w siedzibie Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, od trzydziestego dnia po jego przyjęciu przez Zgromadzenie Ogólne, do dnia 12 grudnia 2002 r.

2. Protokół niniejszy będzie również otwarty do podpisu dla regionalnych organizacji integracji gospodarczej, pod warunkiem, że co najmniej jedno państwo członkowskie takiej organizacji podpisało protokół zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu.

3. Protokół niniejszy podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia będą składane u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych. Regionalna organizacja integracji gospodarczej może złożyć swój dokument ratyfikacyjny, przyjęcia lub zatwierdzenia, jeśli uczyniło to co najmniej jedno z jej państw członkowskich. W takim dokumencie ratyfikacyjnym, przyjęcia lub zatwierdzenia, organizacja ta określi zakres swojej właściwości w odniesieniu do kwestii, regulowanych niniejszym protokołem. Organizacja ta poinformuje również depozytariusza o każdej istotnej zmianie zakresu swojej właściwości.

4. Protokół niniejszy jest otwarty do przystąpienia dla każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej, której co najmniej jedno państwo członkowskie jest stroną niniejszego protokołu. Dokumenty przystąpienia będą składane u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych. W chwili przystąpienia regionalna organizacja integracji gospodarczej określi zakres swej właściwości w odniesieniu do kwestii regulowanych niniejszym protokołem. Organizacja ta poinformuje również depozytariusza o wszelkich istotnych zmianach zakresu swych kompetencji.

Artykuł 18

Wejście w życie

1. Protokół niniejszy wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia czterdziestego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, z zastrzeżeniem, że nie może wejść w życie przed wejściem w życie konwencji. Dla celów niniejszego ustępu, dokument złożony przez regionalną organizację integracji gospodarczej nie będzie traktowany jako dokument dodatkowy w stosunku do dokumentów złożonych przez państwa członkowskie takiej organizacji.

2. W stosunku do każdego państwa lub regionalnej organizacji integracji gospodarczej ratyfikujących, przyjmujących, zatwierdzających lub przystępujących do niniejszego protokołu po złożeniu czterdziestego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia niniejszy protokół wejdzie w życie trzydziestego dnia po dniu złożenia przez to państwo lub organizację odpowiedniego dokumentu, albo w dniu w którym niniejszy protokół wchodzi w życie zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, zależnie od tego, co nastąpi później.

Artykuł 19

Zmiana protokołu

1. Po upływie pięciu lat od wejścia w życie niniejszego protokołu, Państwo-Strona protokołu może zaproponować poprawkę i złożyć ją Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych, który następnie przekaże zaproponowaną poprawkę Państwom-Stronom oraz Konferencji Stron Konwencji, w celu rozważenia propozycji oraz podjęcia w tej kwestii decyzji. Państwa-Strony niniejszego protokołu, odbywające spotkanie na Konferencji Stron, podejmą wszelkie wysiłki dla osiągnięcia konsensu w sprawie każdej poprawki. Jeżeli wyczerpane zostaną wszystkie możliwości osiągnięcia konsensu i nie osiągnięto porozumienia, wówczas dla przyjęcia poprawki, w ostateczności, wymagana będzie większość dwóch trzecich głosów Państw-Stron niniejszego protokołu, obecnych i głosujących na Konferencji Stron.

2. Regionalne organizacje integracji gospodarczej, w kwestiach objętych zakresem ich właściwości, będą wykonywały swoje prawo głosu na mocy niniejszego artykułu liczbą głosów równą liczbie ich państw członkowskich, które są Stronami niniejszego protokołu. Organizacje te nie będą korzystały ze swojego prawa głosu, jeśli z tego prawa korzystają ich państwa członkowskie i *vice versa*.

3. Poprawka przyjęta zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez Państwa-Strony.

4. Poprawka przyjęta zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu wejdzie w życie w odniesieniu do Państwa-Strony dziewięćdziesiąt dni po dacie złożenia Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia tej poprawki.

5. Po wejściu poprawki w życie, będzie ona wiążąca dla tych Państw-Stron, które wyraziły zgodę na związanie się nią. Pozostałe Państwa-Strony będą nadal związane postanowieniami niniejszego protokołu oraz wszelkich wcześniejszych poprawek, które ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły.

Artykuł 20

Wypowiedzenie

1. Państwo-Strona może wypowiedzieć niniejszy protokół w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych. Wypowiedzenie będzie skuteczne po upływie roku od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

2. Regionalna organizacja integracji gospodarczej przestanie być Stroną niniejszego protokołu, jeżeli wszystkie jej państwa członkowskie wypowiedzą protokół.

Artykuł 21

Depozytariusz i języki

1. Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych jest wyznaczonym depozytariuszem niniejszego protokołu.

2. Oryginał niniejszego protokołu, którego teksty w językach angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim są w jednakowym stopniu autentyczne, zostanie złożony u Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy, należycie upoważnieni przez poszczególne rządy, podpisali niniejszy protokół.

**Oświadczenie Rzeczypospolitej Polskiej,
które zostanie złożone na mocy artykułu 13 ustęp 2 do Protokołu przeciwko
nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami
oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko
międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego przez Zgromadzenie
Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 31 maja 2003 r.**

„With regard to Article 13, paragraph 2, of this Protocol, without prejudice to article 18, paragraph 13, of the Convention, the Government of the Republic of Poland designates the Chief Commander of the Police as the national body to act as liaison between the Republic of Poland and other States Parties on matters relating to this Protocol.”

W odniesieniu do artykułu 13 ustęp 2 protokołu, nie naruszając postanowień artykułu 18 ustęp 13 konwencji, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza Komendanta Głównego Policji jako organ krajowy, który będzie działał jako łącznik między Rzeczpospolitą Polską a innymi Państwami-Stronami w kwestiach związanych z niniejszym protokołem.

**Oświadczenie i zastrzeżenia
złożone do dnia 17 maja 2004 r.**

**do Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną,
jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów
Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego
przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 31 maja 2003 r.ⁱ**

**(Jeżeli nie zostało wskazane inaczej, oświadczenia i zastrzeżenia zostały złożone
w chwili ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia)**

Republika Argentyńska

W chwili podpisania:

Oświadczenie:

„Republika Argentyńska oświadcza, że – w odniesieniu do artykułu 2 – postanowienia protokołu pozostaną bez wpływu na prawo Republiki Argentyńskiej do przyjęcia, na poziomie krajowym, bardziej rygorystycznych przepisów mających na celu wypełnienie zobowiązań protokołu w zakresie zapobiegania, zwalczania i eliminowania nielegalnego wytwarzania i obrotu bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją.”

Republika Salwadoru

W chwili podpisania:

Zastrzeżenie:

„Rząd Republiki Salwadoru nie uważa się za związany artykułem 16 ustęp 2, i przez to nie uznaje obowiązkowej jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.”

W czasie ratyfikacji:

Zastrzeżenie:

„W odniesieniu do artykułu 16 ustęp 3 Protokołu, Rząd Republiki Salwadoru nie uważa się za związany ustępem 2 tego artykułu, i przez to nie uznaje obowiązkowej jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości.”

Oświadczenie interpretacyjne:

Artykuł 3 litera a:

„Republika Salwadoru, zgodnie z jej prawem wewnętrznym (ustawa o kontroli i monitoringu broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych i podobnych przedmiotów i ich regulacji), interpretuje poniższe zbiorczo jako broń: broń wojenna, która została pozbawiona cech użytkowych; antyczna i przestarzała broń i taka broń o wartości historycznej, która nie może zostać doprowadzona do stanu używalności, stosownie do wymagań technicznych Ministerstwa Obrony Narodowej, które wydaje certyfikaty na taką broń; broń wojenna: pistolety, karabiny, karabinki automatyczne, jak również te zaklasyfikowane jako lekkie i ciężkie, miny, granaty i wojskowe materiały wybuchowe; broń antyczna czyli taka, która nie jest już produkowana i może zostać zarejestrowana tylko w celach kolekcjonerskich, zgodnie z świadectwem technicznym i wcześniejszą autoryzacją Ministerstwa Obrony Narodowej; broń pozbawiona cech użytkowych: jakkolwiek broń wojenna, która – dla celów kolekcjonerskich – została pozbawiona cech użytkowych w zakresie jej oryginalnego przeznaczenia, z wcześniejszą autoryzacją Ministerstwa Obrony Narodowej; broń palna: broń, która poprzez użycie centralnie uderzanych naboju, wyrzucanych przez gładką lub gwintowaną lufę, na zasadzie eksplozji gazów powstałych w wyniku spalania materiałów wybuchowych lub prochu lub innego palnego materiału zawartego w naboju; ponadto, dla celów identyfikacji, pistolety i rewolwery będą znakowane na broni, zaś w odniesieniu do karabinów, karabinków i dubeltówek, numer seryjny będzie uwidaczniany na częściach mechanizmu; materiały wybuchowe będące kombinacją różnych substancji i mieszane wywołujące reakcję termiczną w momencie zapłonu. Jakkolwiek substancja lub materiał, który uderzony, poddany tarcu, ogrzaniu lub poddany efektowi małego wybuchu lub reakcji chemicznej, reaguje gwałtownie, produkując gazy o wysokiej temperaturze i ciśnieniu, który uderza we wszystko w jej bliskości; artykuły podobne do broni

palnej lub amunicji; jakiegokolwiek artykuły lub przedmioty wykonane ręcznie posiadające podobną charakterystykę lub mogące być wykorzystane dla tych samych celów.

Republika Gwatemali

Oświadczenie:

[Oczekuje na przetłumaczenie]

Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna

Zastrzeżenie:

„Zgodnie z artykułem 16 ustęp 3 Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna nie uważa się za związaną artykułem 16 ustęp 2 niniejszego protokołu. Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna oświadcza, że – w odniesieniu do poddania sporów dotyczących interpretacji i stosowania niniejszego protokołu arbitrażowi albo Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości – konieczne jest porozumienie wszystkich stron zainteresowanych sporem.”

Republika Południowej Afryki

Zastrzeżenie:

„I jakkolwiek rozstrzygnięciem decyzją Rządu Republiki Południowej Afryki w sprawie obowiązkowej jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, Rząd Republiki nie uważa się za związany warunkami artykułu 16 ustęp 2 protokołu, który wprowadza obowiązkową jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sporach powstałych na tle interpretacji lub stosowania niniejszego protokołu. Republika zajmie stanowisko, zgodnie z którym, dla poddania konkretnego sporu do rozstrzygnięcia przez Międzynarodowy Trybunał, wymagana jest w każdym konkretnym przypadku zgoda wszystkich stron sporu.”

Republika Tunezyjska

W chwili podpisania:

Zastrzeżenie:

„[...] Z zastrzeżeniem do artykułu 16 ustęp 2.”

Notyfikacje złożone zgodnie z artykułem 13

(Jeżeli nie zostało wskazane inaczej, oświadczenia i zastrzeżenia zostały złożone w czasie ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia)

Republika Salwadoru

W odniesieniu do artykułu 13 ustęp 2 niniejszego protokołu i bez uszczerbku dla wyznaczenia dokonanego zgodnie z artykułem 18 ustęp 13 Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, Rząd Republiki Salwadoru wyznacza Ministra Obrony Narodowej Republiki Salwadoru jako centralny punkt kontaktowy do utrzymywania łączności z innymi Państwami-Stronami w zakresie niniejszego protokołu.

Królestwo Norwegii

„Organem, który będzie działał stosownie do artykułu 13 protokołu o broni palnej jako punkt kontaktowy, w Norwegii w odniesieniu do wymiany informacji pomiędzy Państwami-Stronami w związku z wysiłkami zwalczania naruszeń protokołu o broni palnej jest Krajowy Urząd Postępowań Karnych.”

Rumunia

„Zgodnie z artykułem 13 ustęp 2 protokołu, Rumunia oświadcza, że Narodowa Agencja kontroli Eksportu jest narodowym punktem kontaktowym wyznaczonym do utrzymywania kontaktów z innymi Państwami-Stronami w zakresie niniejszego protokołu.”

Republika Południowej Afryki

„I jakkolwiek notyfikuje się niniejszym Sekretarzowi Generalnemu, zgodnie z artykułem 13 ustęp 2 protokołu, że Komisarz Narodowy Służby Policji Południowoafrykańskiej został wyznaczony jako pojedynczy punkt kontaktowy z innymi Państwami-Stronami w zakresie niniejszego protokołu jak tego wymaga artykuł 13 ustęp 2 wspomnianego protokołu.”

ⁱ Na podstawie strony internetowej (aktualnej na dzień 17 maja 2004 r.):
<http://untreaty.un.org/ENGLISH/bible/englishinternetbible/partI/chapterXVIII/treaty15.asp>

Załącznik Nr 1

**Lista Państw-Sygnatariuszy
Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami
i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych
przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego
przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 31 maja 2001 r.¹**

Stan na dzień: 17 maja 2004 r.

L. p.:	Państwo:	Data podpisania:
1	Republika Argentyńska	7 października 2002
2	Związek Australijski	21 grudnia 2001
3	Republika Austrii	12 listopada 2001
4	Barbados	26 września 2001
5	Królestwo Belgii	11 czerwca 2002
6	Republika Beninu	17 maja 2002
7	Federacyjna Republika Brazylii	11 lipca 2001
8	Republika Bułgarii	15 lutego 2002
9	Burkina Faso	17 października 2001
10	Chińska Republika Ludowa	9 grudnia 2002
11	Republika Cypryjska	14 sierpnia 2002
12	Królestwo Danii	27 sierpnia 2002
13	Republika Dominikańska	15 listopada 2001
14	Republika Ekwadoru	12 października 2001
15	Republika Estońska	20 września 2002
16	Republika Finlandii	23 stycznia 2002
17	Republika Grecka	10 października 2002
18	Republika Indii	12 grudnia 2002
19	Republika Islandii	15 listopada 2001
20	Jamajka	13 listopada 2001
21	Japonia	9 grudnia 2002
22	Kanada	20 marca 2002
23	Republika Korei	4 października 2001
24	Republika Kostaryki	12 listopada 2001
25	Republika Libańska	26 września 2002
26	Wielka Libijska Arabska Dżamahirija Ludowo-Socjalistyczna	13 listopada 2001
27	Republika Litewska	12 grudnia 2002
28	Wielkie Księstwo Luksemburga	11 grudnia 2002
29	Republika Madagaskaru	13 listopada 2001
30	Republika Mali	11 lipca 2001
31	Meksykańskie Stany Zjednoczone	31 grudnia 2001
32	Księstwo Monako	24 czerwca 2002
33	Republika Nauru	12 listopada 2001
34	Republika Federalna Niemiec	3 września 2002

35	Federalna Republika Nigerii	13 listopada 2001
36	Królestwo Norwegii	10 maja 2002
37	Republika Panamy	5 października 2001
38	Republika Południowej Afryki	14 października 2002
39	Republika Portugalska	3 września 2002
40	Rzeczpospolita Polska	12 grudnia 2002
41	Republika Salwadoru	15 sierpnia 2002
42	Republika Senegalu	17 stycznia 2002
43	Republika Seszeli	22 lipca 2002
44	Republika Sierra Leone	27 listopada 2001
45	Republika Słowacka	26 sierpnia 2002
46	Republika Słowenii	15 listopada 2001
47	Królestwo Szwecji	10 stycznia 2002
48	Republika Tunezyjska	10 lipca 2002
49	Republika Turcji	28 czerwca 2002
50	Republika Włoska	14 listopada 2001
51	Wspólnota Europejska	16 stycznia 2002
52	Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	6 maja 2002

ⁱ Na podstawie strony internetowej (aktualnej na dzień 17 maja 2004 r.):
<http://untreaty.un.org/ENGLISH/bible/englishinternetbible/partI/chapterXVIII/treaty15.asp>
44a/07/esz

Załącznik Nr 2

Lista Państw-Stron

Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 31 maja 2001 r.¹

Stan na dzień: 17 maja 2004 r.

L. p.:	Państwo:	Data złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia:
1	Republika Bułgarii	6 sierpnia 2002
2	Burkina Faso	15 maja 2002
3	Republika Cypryjska	6 sierpnia 2003
4	Republika Estońska	12 maja 2004
5	Republika Gwatemali	1 kwietnia 2004
6	Jamajka	29 września 2003
7	Republika Kostaryki	9 września 2003
8	Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna	26 września 2003
9	Królestwo Lesotho	24 września 2003
10	Republika Mali	3 maja 2002
11	Republika Mauritiusa	24 września 2003
12	Meksykańskie Stany Zjednoczone	10 kwietnia 2003
13	Królestwo Norwegii	23 września 2003
14	Republika Południowej Afryki	20 lutego 2004
15	Republika Peru	23 września 2003
16	Rumunia	16 kwietnia 2004
17	Republika Salwadoru	18 marca 2004
18	Republika Turcji	4 maja 2004

¹ Na podstawie strony internetowej (aktualnej na dzień 17 maja 2004 r.):
<http://untreaty.un.org/ENGLISH/bible/englishinternetbible/partI/chapterXVIII/treaty15.asp>

**PROTOCOL AGAINST THE ILLICIT MANUFACTURING OF
AND TRAFFICKING IN FIREARMS, THEIR PARTS AND
COMPONENTS AND AMMUNITION
SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS CONVENTION
AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME**

**UNITED NATIONS
2001**

PROTOCOL AGAINST THE ILLICIT MANUFACTURING OF
AND TRAFFICKING IN FIREARMS, THEIR PARTS
AND COMPONENTS AND AMMUNITION,
SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS CONVENTION
AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME

Preamble

The States Parties to this Protocol,

Aware of the urgent need to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, owing to the harmful effects of those activities on the security of each State, region and the world as a whole, endangering the well-being of peoples, their social and economic development and their right to live in peace,

Convinced, therefore, of the necessity for all States to take all appropriate measures to this end, including international cooperation and other measures at the regional and global levels,

Recalling General Assembly resolution 53/111 of 9 December 1998, in which the Assembly decided to establish an open-ended intergovernmental ad hoc committee for the purpose of elaborating a comprehensive international convention against transnational organized crime and of discussing the elaboration of, inter alia, an international instrument combating the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition,

Bearing in mind the principle of equal rights and self-determination of peoples, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Cooperation among States in accordance with the Charter of the United Nations,

Convinced that supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime with an international instrument against the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition will be useful in preventing and combating those crimes,

Have agreed as follows:

I. General provisions

Article 1 *Relation with the United Nations Convention* *against Transnational Organized Crime*

1. This Protocol supplements the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. It shall be interpreted together with the Convention.
2. The provisions of the Convention shall apply, mutatis mutandis, to this Protocol unless otherwise provided herein.
3. The offences established in accordance with article 5 of this Protocol shall be regarded as offences established in accordance with the Convention.

Article 2 *Statement of purpose*

The purpose of this Protocol is to promote, facilitate and strengthen cooperation among States Parties in order to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

Article 3 *Use of terms*

For the purposes of this Protocol:

- (a) "Firearm" shall mean any portable barrelled weapon that expels, is designed to expel or may be readily converted to expel a shot, bullet or projectile by the action of an explosive, excluding antique firearms or their replicas. Antique firearms and their replicas shall be defined in accordance with domestic law. In no case, however, shall antique firearms include firearms manufactured after 1899;
- (b) "Parts and components" shall mean any element or replacement element specifically designed for a firearm and essential to its operation, including a barrel, frame or receiver, slide or cylinder, bolt or breech block, and any device designed or adapted to diminish the sound caused by firing a firearm;
- (c) "Ammunition" shall mean the complete round or its components, including cartridge cases, primers, propellant powder, bullets or projectiles,

that are used in a firearm, provided that those components are themselves subject to authorization in the respective State Party;

(d) "Illicit manufacturing" shall mean the manufacturing or assembly of firearms, their parts and components or ammunition:

- (i) From parts and components illicitly trafficked;
- (ii) Without a licence or authorization from a competent authority of the State Party where the manufacture or assembly takes place; or
- (iii) Without marking the firearms at the time of manufacture, in accordance with article 8 of this Protocol;

Licensing or authorization of the manufacture of parts and components shall be in accordance with domestic law;

(e) "Illicit trafficking" shall mean the import, export, acquisition, sale, delivery, movement or transfer of firearms, their parts and components and ammunition from or across the territory of one State Party to that of another State Party if any one of the States Parties concerned does not authorize it in accordance with the terms of this Protocol or if the firearms are not marked in accordance with article 8 of this Protocol;

(f) "Tracing" shall mean the systematic tracking of firearms and, where possible, their parts and components and ammunition from manufacturer to purchaser for the purpose of assisting the competent authorities of States Parties in detecting, investigating and analysing illicit manufacturing and illicit trafficking.

Article 4 *Scope of application*

1. This Protocol shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention of illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to the investigation and prosecution of offences established in accordance with article 5 of this Protocol where those offences are transnational in nature and involve an organized criminal group.

2. This Protocol shall not apply to state-to-state transactions or to state transfers in cases where the application of the Protocol would prejudice the right of a State Party to take action in the interest of national security consistent with the Charter of the United Nations.

Article 5
Criminalization

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct, when committed intentionally:

(a) Illicit manufacturing of firearms, their parts and components and ammunition;

(b) Illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;

(c) Falsifying or illicitly obliterating, removing or altering the marking(s) on firearms required by article 8 of this Protocol.

2. Each State Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences the following conduct:

(a) Subject to the basic concepts of its legal system, attempting to commit or participating as an accomplice in an offence established in accordance with paragraph 1 of this article; and

(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of an offence established in accordance with paragraph 1 of this article.

Article 6
Confiscation, seizure and disposal

1. Without prejudice to article 12 of the Convention, States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of firearms, their parts and components and ammunition that have been illicitly manufactured or trafficked.

2. States Parties shall adopt, within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to prevent illicitly manufactured and trafficked firearms, parts and components and ammunition from falling into the hands of unauthorized persons by seizing and destroying such firearms, their parts and components and ammunition unless other disposal has been officially authorized, provided that the firearms have been marked and the methods of disposal of those firearms and ammunition have been recorded.

II. Prevention

Article 7 *Record-keeping*

Each State Party shall ensure the maintenance, for not less than ten years, of information in relation to firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition that is necessary to trace and identify those firearms and, where appropriate and feasible, their parts and components and ammunition which are illicitly manufactured or trafficked and to prevent and detect such activities. Such information shall include:

- (a) The appropriate markings required by article 8 of this Protocol;
- (b) In cases involving international transactions in firearms, their parts and components and ammunition, the issuance and expiration dates of the appropriate licences or authorizations, the country of export, the country of import, the transit countries, where appropriate, and the final recipient and the description and quantity of the articles.

Article 8 *Marking of firearms*

1. For the purpose of identifying and tracing each firearm, States Parties shall:

(a) At the time of manufacture of each firearm, either require unique marking providing the name of the manufacturer, the country or place of manufacture and the serial number, or maintain any alternative unique user-friendly marking with simple geometric symbols in combination with a numeric and/or alphanumeric code, permitting ready identification by all States of the country of manufacture;

(b) Require appropriate simple marking on each imported firearm, permitting identification of the country of import and, where possible, the year of import and enabling the competent authorities of that country to trace the firearm, and a unique marking, if the firearm does not bear such a marking. The requirements of this subparagraph need not be applied to temporary imports of firearms for verifiable lawful purposes;

(c) Ensure, at the time of transfer of a firearm from government stocks to permanent civilian use, the appropriate unique marking permitting identification by all States Parties of the transferring country.

2. States Parties shall encourage the firearms manufacturing industry to develop measures against the removal or alteration of markings.

Article 9
Deactivation of firearms

A State Party that does not recognize a deactivated firearm as a firearm in accordance with its domestic law shall take the necessary measures, including the establishment of specific offences if appropriate, to prevent the illicit reactivation of deactivated firearms, consistent with the following general principles of deactivation:

(a) All essential parts of a deactivated firearm are to be rendered permanently inoperable and incapable of removal, replacement or modification in a manner that would permit the firearm to be reactivated in any way;

(b) Arrangements are to be made for deactivation measures to be verified, where appropriate, by a competent authority to ensure that the modifications made to a firearm render it permanently inoperable;

(c) Verification by a competent authority is to include a certificate or record attesting to the deactivation of the firearm or a clearly visible mark to that effect stamped on the firearm.

Article 10
General requirements for export, import and transit licensing or authorization systems

1. Each State Party shall establish or maintain an effective system of export and import licensing or authorization, as well as of measures on international transit, for the transfer of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Before issuing export licences or authorizations for shipments of firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall verify:

(a) That the importing States have issued import licences or authorizations; and

(b) That, without prejudice to bilateral or multilateral agreements or arrangements favouring landlocked States, the transit States have, at a minimum, given notice in writing, prior to shipment, that they have no objection to the transit.

3. The export and import licence or authorization and accompanying documentation together shall contain information that, at a minimum, shall include the place and the date of issuance, the date of expiration, the country of export, the country of import, the final recipient, a description and the quantity of the firearms, their parts and components and ammunition and, whenever there is transit, the countries of transit. The information contained in the import licence must be provided in advance to the transit States.

4. The importing State Party shall, upon request, inform the exporting State Party of the receipt of the dispatched shipment of firearms, their parts and components or ammunition.

5. Each State Party shall, within available means, take such measures as may be necessary to ensure that licensing or authorization procedures are secure and that the authenticity of licensing or authorization documents can be verified or validated.

6. States Parties may adopt simplified procedures for the temporary import and export and the transit of firearms, their parts and components and ammunition for verifiable lawful purposes such as hunting, sport shooting, evaluation, exhibitions or repairs.

Article 11 *Security and preventive measures*

In an effort to detect, prevent and eliminate the theft, loss or diversion of, as well as the illicit manufacturing of and trafficking in, firearms, their parts and components and ammunition, each State Party shall take appropriate measures:

(a) To require the security of firearms, their parts and components and ammunition at the time of manufacture, import, export and transit through its territory; and

(b) To increase the effectiveness of import, export and transit controls, including, where appropriate, border controls, and of police and customs transborder cooperation.

Article 12 *Information*

1. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant case-specific information on matters such as authorized producers, dealers, importers, exporters and,

whenever possible, carriers of firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to articles 27 and 28 of the Convention, States Parties shall exchange among themselves, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, relevant information on matters such as:

(a) Organized criminal groups known to take part or suspected of taking part in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition;

(b) The means of concealment used in the illicit manufacturing of or trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and ways of detecting them;

(c) Methods and means, points of dispatch and destination and routes customarily used by organized criminal groups engaged in illicit trafficking in firearms, their parts and components and ammunition; and

(d) Legislative experiences and practices and measures to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

3. States Parties shall provide to or share with each other, as appropriate, relevant scientific and technological information useful to law enforcement authorities in order to enhance each other's abilities to prevent, detect and investigate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition and to prosecute the persons involved in those illicit activities.

4. States Parties shall cooperate in the tracing of firearms, their parts and components and ammunition that may have been illicitly manufactured or trafficked. Such cooperation shall include the provision of prompt responses to requests for assistance in tracing such firearms, their parts and components and ammunition, within available means.

5. Subject to the basic concepts of its legal system or any international agreements, each State Party shall guarantee the confidentiality of and comply with any restrictions on the use of information that it receives from another State Party pursuant to this article, including proprietary information pertaining to commercial transactions, if requested to do so by the State Party providing the information. If such confidentiality cannot be maintained, the State Party that provided the information shall be notified prior to its disclosure.

Article 13
Cooperation

1. States Parties shall cooperate at the bilateral, regional and international levels to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

2. Without prejudice to article 18, paragraph 13, of the Convention, each State Party shall identify a national body or a single point of contact to act as liaison between it and other States Parties on matters relating to this Protocol.

3. States Parties shall seek the support and cooperation of manufacturers, dealers, importers, exporters, brokers and commercial carriers of firearms, their parts and components and ammunition to prevent and detect the illicit activities referred to in paragraph 1 of this article.

Article 14
Training and technical assistance

States Parties shall cooperate with each other and with relevant international organizations, as appropriate, so that States Parties may receive, upon request, the training and technical assistance necessary to enhance their ability to prevent, combat and eradicate the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, including technical, financial and material assistance in those matters identified in articles 29 and 30 of the Convention.

Article 15
Brokers and brokering

1. With a view to preventing and combating illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition, States Parties that have not yet done so shall consider establishing a system for regulating the activities of those who engage in brokering. Such a system could include one or more measures such as:

- (a) Requiring registration of brokers operating within their territory;
- (b) Requiring licensing or authorization of brokering; or
- (c) Requiring disclosure on import and export licences or authorizations, or accompanying documents, of the names and locations of brokers involved in the transaction.

2. States Parties that have established a system of authorization regarding brokering as set forth in paragraph 1 of this article are encouraged to include information on brokers and brokering in their exchanges of information under article 12 of this Protocol and to retain records regarding brokers and brokering in accordance with article 7 of this Protocol.

III. Final provisions

Article 16 Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Protocol through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Protocol that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Protocol, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 17 Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open to all States for signature at United Nations Headquarters in New York from the thirtieth day after its adoption by the General Assembly until 12 December 2002.

2. This Protocol shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of

such organization has signed this Protocol in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Protocol is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Protocol is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Protocol. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Protocol. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 18 *Entry into force*

1. This Protocol shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, except that it shall not enter into force before the entry into force of the Convention. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Protocol enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is the later.

Article 19 *Amendment*

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Protocol, a State Party to the Protocol may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon

communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The States Parties to this Protocol meeting at the Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties to this Protocol present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Protocol. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Protocol and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 20 *Denunciation*

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Protocol when all of its member States have denounced it.

Article 21 *Depositary and languages*

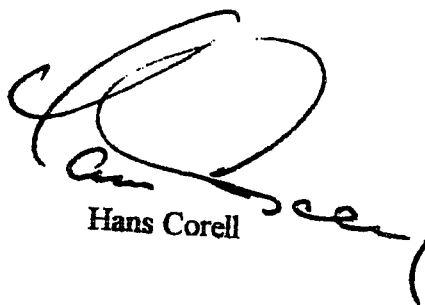
1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Protocol.

2. The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, adopted by the General Assembly of the United Nations on 31 May 2001, the original of which is deposited with the Secretary-General of the United Nations.

For the Secretary-General,
The Legal Counsel
(Under-Secretary-General
for Legal Affairs)

Hans Corell

United Nations
New York
26 June 2001

Je certifie que le texte qui précède est une copie conforme du Protocole contre la fabrication d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, additionnel à la Convention des Nations Unies contre la criminalité transnationale organisée, adopté par l'Assemblée générale des Nations Unies le 31 mai 2001, dont l'original se trouve déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Pour le Secrétaire général,
Le Conseiller juridique
(Secrétaire général adjoint aux
affaires juridiques)

Organisation des Nations Unies
New York
Le 26 juin 2001

DECLARATIONS

Declarations and Reservations

(Unless otherwise indicated, the declarations and reservations were made upon ratification,

acceptance, approval or accession.)

Argentina

Upon signature:

Declaration:

The Argentine Republic declares that, in relation to article 2, the provisions of the Protocol shall be without prejudice to the right of the Argentine Republic to adopt, at the domestic level, stricter provisions designed to fulfil the objectives of the Protocol of preventing, combating and eradicating the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts and components and ammunition.

El Salvador

Upon signature:

Reservation:

The Government of the Republic of El Salvador does not consider itself bound by paragraph 2 of article 16, inasmuch as it does not recognize the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice.

Upon ratification:

Reservation:

With regard to article 16, paragraph 3, of the Protocol, the Government of the Republic of El Salvador does not consider itself bound by paragraph 2 of this article, inasmuch as it does not recognize the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice.

Interpretative declaration:

Article 3 a)

The Republic of El Salvador, in accordance with its domestic law (Act on Control and Monitoring of Firearms, Ammunition, Explosives and Similar Articles and their Regulation) interprets the following as collector's weapons: weapons of war which have been deactivated; and antique and obsolete weapons and those of historical value which shall not be utilized, subject to technical review by the Ministry of National Defence which shall so certify them; weapons of war: pistols, rifles and carbines with automatic firing action as well as those classified as light and heavy, mines, grenades and military explosives; antique weapons are those which are no longer manufactured and may be registered only for purposes of collection, in accordance with technical certification and prior authorization of the Ministry of National Defence; deactivated weapons: any weapon of war that, for purposes of collection, has been deactivated for its original use, with prior authorization by the Ministry of National Defence; firearm: weapons that, by the use of rimfire or centerfire percussion cartridges, expel projectiles through a smooth or rifled barrel, by means of the expansion of gases produced by the combustion of explosive solids or powder or other flammable material contained in the cartridge; furthermore, for identification purposes, pistols and revolvers shall be marked on the weapon and for rifles, carbines and shotguns, the serial number shall appear on the case of the mechanism; explosives are the combination of various substances and mixtures that produce an exothermic reaction when ignited. Any substance or material which, when struck, subjected to friction, heated or subjected to the effect of a small detonation or a chemical reaction, reacts violently, producing gases at high temperature and pressure that impact anything found in their vicinity; articles similar to firearms or ammunition: any articles or objects made by hand that have similar characteristics or can be used for the same purposes.

Guatemala

Declaration:

[Waiting for translation]

Lao People's Democratic Republic

Reservation:

"In accordance with paragraph 3, Article 16 of the Protocol Against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, Supplementing the United Nations Convention Against Transnational Organized Crime, the Lao People's Democratic Republic does not consider itself bound by paragraph 2, Article 16 of the present Protocol. The Lao People's Democratic Republic declares that to refer a dispute relating to interpretation and application of the present Protocol to arbitration or the International Court of Justice, the agreement of all parties concerned in the dispute is necessary."

South Africa

Reservation:

"AND WHEREAS pending a decision by the Government of the Republic of South Africa on the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice, the Government of the Republic does not consider itself bound by the terms of Article 16 (2) of the Protocol which provided for the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice in differences arising out of the interpretation or application of the Protocol. The Republic will adhere to the position that, for the submission of a particular dispute for settlement by the International Court, the consent of all the parties to the dispute is required in every individual case."

Tunisia

Upon signature:

Reservation:

.... With a reservation to article 16 (2).

Notifications under article 13

(Unless otherwise indicated, the declarations and reservations were made upon ratification,

acceptance, approval or accession.)

El Salvador

With regard to article 13, paragraph 2, of this Protocol and without prejudice to the designation made in accordance with article 18, paragraph 13, of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, the Government of the Republic of El Salvador designates the Ministry of National Defence of the Republic of El Salvador as the central point of contact to provide liaison with other States Parties on matters relating to the Protocol.

Norway

"The agency that may act pursuant to Article 13 of the Firearms Protocol as liaison for Norway with regard to the exchange of information between States Parties in connection with the efforts to combat violations of the Firearms Protocol is the National Criminal Investigation Service."

Romania

"In accordance with Article 13 paragraph 2 of the Protocol, Romania declares that the National Agency for Export Control is the national point of contact designated to liaise with other States Parties in matters relating to the said Protocol."

South Africa

"AND WHEREAS the Secretary-General is hereby notified, in accordance with Article 13 (2) of the Protocol, that the National Commissioner of the South African Police Service has been designated as the single point of contact to liaise with other States Parties on matters relating to the Protocol as required by Article 13 (2) of said Protocol."

6

Za zgodność fotokopii z oryginałem wydruku strony internetowej (aktualnej na dzień 17 maja 2004 r.) <http://untreaty.un.org/ENGLISHbible/englishinternetbible/partI/chapterXVIII/treaty15.asp>

DYREKTOR
DEPARTAMENTU PRAWNEGO MSWiA

Zbigniew WRONA
dr Zbigniew WRONA

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 26 sierpnia 2004 r.

Cena 2,82 zł + 22% VAT

